

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, ශ්‍රේෂ්ඨතම නැතැත්තා වූ ශ්‍රී ශ්‍රී ශ්‍රී බාබාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ උපදෙස් පිළිපැදීමෙන් පමණයි ඔබට සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයේ සිට ශ්‍රී නාරායන බවට පත් විය හැක්කේ. විශ්වාසය මගින් ජයග්‍රහණය හිමිවනු ඇත.

ප්‍රශ්නය: දෙවියන්ගේ සෘජු නිර්මාණයෙහි අනිවාර්යෙන්ම තිබෙන්නා වූ විශේෂත්වය කුමක්ද?

පිළිතුර: නිරන්තරයෙන්ම උද්යෝගිමත්ව සිටීමයි. දෙවියන්ගේ නිර්මාණයන් විසින් දැනුමේ මිණිමුතු නිරන්තරයෙන්ම පිටවිය යුතුයි. ඔවුන්ගේ හැසිරීම් ඉතා රාජකීය විය යුතුයි. ඔවුන්ගේ හැසිරීම් පියාගේ නාමයට නිග්‍රහයක් නොවිය යුතුයි. හැඩම, රණ්ඩු කිරීම හෝ අපිරිසිදු ආහාර ගැනීම ආදිය දෙවියන්ගේ (සත්‍යයේ) දරුවන්ගේ සුදුසුකම් නොවේ. තමා දෙවියන්ගේ දරුවෙක් ලෙස හඳුන්වා ගනිමින්, වැරදි ක්‍රියාවන්හි යෙදුණහොත්, ඔවුන් පියාගේ ගෞරවයට කැලලක් ඇති කරනු ඇත. මේ නිසා තමයි දරුවන් වන ඔබ ඉතාමත් සැලකිලිමත් විය යුත්තේ. නිරන්තරයෙන්ම දේවත්වයේ කුල්මත්භාවය තබාගෙන උද්යෝගිමත්ව සිටින්න.

මිමි ශාන්ති. පියාට දරුවන්ගේ මුහුණු දිස්විය යුතුයි. මෙහි කිසිම පූජකවරයෙක් හෝ ශාන්තවරයෙක් ඇත්තේ නැහැ. මෙහි ඉන්නේ බාප්පා සහ දරුවන්. මෙය හඳුන්වන්නේ දෙවියන්ගේ පවුල ලෙසයි. දෙවියන් යනු උත්තරීතර පියායි. ඔහුගේ දරුවා බුන්මා වන අතර පසුව බුන්ම කුමරුන් හා කුමරියන් වන ඔබ ඉන්නවා. මුළු ලෝකයේම පියා ඔහුයි. ඇත්තෙන්ම ලොව සෑම කෙනෙකුටම පියවරුන් තිදෙනෙක් ඉන්නවා. එක්කෙනෙක් අශරීරක පියායි. දෙවනුව ප්‍රජාපිතා බුන්මාත් තෙවනුව ඔබගේ භෞතික පියාත් ඉන්නවා. කොහොමනමුත්, කිසිම කෙනෙක් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් පිළිම ආදිය තනනවා. නමුත් ඔහු පැමිණියේ කවදාද යන්න ගැන ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ශිව්‍යයේ පිළිරුවක් බුන්මා, විෂ්ණු හා ශංකර් යන අයගේ පිළිරුවන් තිබෙනවා. ඔවුන් රහඳක්වන්නේ කුමන කොටස ද ඒ වගේම ඔවුන්ට සිහිපත් වන්නේ මන්ද යනාදී දේ ගැන කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් බොහෝ දේ ඉගෙන ගෙන තිබුණා වුවත්, ඔවුන්ගේ කතා ඇසීමට සිය දහස් ගණන් මිනිස්සු ගියත්, දරුවන් වන ඔබ ඉදිරියේ ඔවුන් කිසිම දෙයක් නොදන්නවා වැනියි. සෑම කෙනෙක්ටම තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම පරිභාණියට පත් වූ බුද්ධියකි. බාබා පැමිණ ඔබගේ බුද්ධිය පිරිසිදු කරවාලනවා. ඔබ සෑම දෙයක්ම දන්නවා. උසස්ම උසස් තැනැත්තා වන්නේ පියායි. ඔහු දැන් නව නිර්මාණයක් කරනවා. නව ලෝකය සඳහා නව නිර්මාණයක් අවශ්‍යයි. නව ලෝකයක් හා නව රාජ්‍යයක් තිබිය යුතු බව ගාන්ධිතුමා පවා පැවසුවා. ඒ එකම එක සත්යය රාජධානිය තිබෙන්නේ භාරතයේම පමණයි. එහි තිබෙන්නේ ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ සූර්ය-වංශික රාජධානියයි. පසුව වන්ද වංශය පැමිණෙනවා. ඉතින් එවිට සූර්ය වංශය අතුරුදන් වී යනවා. පසුව එය වන්ද වංශික රාජ්‍යය ලෙස හැඳින්වෙනවා. ඔව්, ලක්ෂ්මි හා නාරායන් මුලදී සිටි බව ඔවුන් දන්නවා. ඒත් එය හඳුන්වන්නේ රාමා හා සිතාගේ රාජධානිය ලෙසයි. එමනිසා, බුන්මා, නිර්මාණකරුවා නොවේ. නිර්මාණකරුවා වන්නේ ඒ එකම එක පියා පමණයි. නිර්මාණකරුවා, ශ්‍රීව බාබා, තමා විසින් ඒ නව නිර්මාණය සිදු කරන්නේ කෙසේද යන්න ගැන මෙහි පැමිණ ඔබට පවසනවා. මා බුන්මිත්වරුන් වන ඔබට නිර්මාණය කරන්නේ බුන්මා මාර්ගයෙනි. එමනිසා, ඔබ අනිවාර්යෙන්ම පියාගෙන් උරුමයක් ලබා ගත යුතු වෙනවා. මේ පුංචි කරුණ හෝ මිනිස්සු තේරුම් ගතහොත්, එය උපන් 21ක් උදෙසාම ඔවුන්ගේ වාසනාවක් බවට පත් වෙනවා. ඔවුන් කිසිම දුකක් හෝ වැන්දඹු බවකට පත්වන්නේද නැත. මේ සම්පූර්ණ කුල්මත්භාවය කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධිය තුළ ඇත්තේ නැහැ. එය ඉතාමත් පහසු දෙයක්.

ශීතය: මා මාගේ වාසනාව අවදි කරගෙන පැමිණ සිටිමි...

මිමි ශාන්ති. ඔබ පැමිණ සිටින්නේ මෙම පාඨශාලාවටයි. කාගේ පාඨශාලාවද? ශ්‍රීමත් හටවත් පාඨශාලාවයි. පසුව ඔවුන් එය ගිතාව ලෙස නම් කර තිබෙනවා. ශ්‍රීමත් ලැබෙන්නේ, ඒ උතුම් වූ උත්තරීතර පියාගෙනි. ඔහු තම දරුවන් හට උසස් වූ උපදෙස් ලබා දෙනවා. මුලදී, ඔබ රාවණගේ යක්ෂ උපදෙස් පිළිපැදිමින් සිටියා. ඔබට දැන් දෙවියන්, පියාගෙන් උපදෙස් ලැබෙනවා. මා ඔබගේ පියා පමණක් නොවේ. මා ඔබගේ පියා, ඔබගේ ගුරුවරයා සහ ඔබගේ සත්ගුරු ද වනවා. මට අයිති අය මෙසේ කියනවා: ශ්‍රීව බාබා, මා ඔබගේ දරුවෙක් බවට පත්ව සිටින්නේ බුන්මාගේ මූලය මාර්ගයෙනි. ඔවුන් මෙසේ පොරොන්දු වෙනවා: මම ඔබට අයිති වන්නෙමි. මා ඔබගේම දරුවෙක්මි. බාබාත් කියනවා: ඔබ මගේයි. දැන් මගේ උපදෙස් පිළිපදින්න. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ ලක්ෂ්මි හා නාරායන් තත්ත්වයට පත් වනු ඇත. මෙය සහතිකයක්. ඔබට මීට ඉහත කල්පයේදීත් සාමාන්‍ය මිනිසකුගෙන් නාරායන් බවට පත් කෙරුණු අතර, සාමාන්‍ය කාන්තාවකගෙන් ලක්ෂ්මි බවටත් පත් කෙරුණා. කිසිම මනුෂ්‍යයෙක්ට මෙසේ කිව නොහැකියි. කිසිම කෙනෙක්ට මෙසේ කීමට තරම් දැනුමක් ඇත්තේ නැහැ. පියා පමණයි මෙසේ කියන්නේ: මගේ දරුවනි, මා ඔබට රාජයෝගා උගන්වා දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් කරවනවා. ස්වර්ණමය යුගය වූ කලී අල්ලාගේ ලෝකයයි. දෙවියන් අල්ලා ලෙස හැඳින්වෙනවා. මේ කාලයේ, සෑම කෙනෙක්ම උඩු බෙලි අතට වැටී දහලමින් ඉන්නවා. රාජාලියා පැමිණ ඔබට පහර දෙනවා. මෙහිදී, මායාත් ඔබට පහර දෙනවා. ඔබ දිගින් දිගටම අසතුටටම පත් වෙනවා. පියා දැන් කියනවා: මා දැන් ඔබට මෙම දුකින් ඉවතට ගන්නවා. මේ විෂ සාගරයෙන් ඉවතට ගෙන ඔබට කිරි සයුරට ගෙන යනවා. ඇත්තෙන්ම එවැනි කිරි සයුරක් ඇත්තේ නැහැ. විෂ්ණු සුක්ෂ්ම ලෝකයේ කිරි සයුරක වැහිරී සිටිනවා කියා ඔවුන් කියනවා. ඒවා ප්‍රශංසා ගීත පමණයි. දැන්, දැනුමේ සාගරය වූ මම, දරුවන් වන ඔබට සත් යුගයේ පාලකයන් බවට පත් කරවන්නෙමි. රාගයේ ගින්න මත අසුන් ගැනීම නිසා, ඔබට පිළිස්සී ගොස් අවලස්සන වී තිබෙනවා. සාගර රජපුරුවන්ගේ දරුවන් පිළිස්සී ගිය බව ආගමික ග්‍රන්ථ වලත් සඳහන් වී තිබෙනවා. ඔවුන් නොයෙකුත් කතන්දර සාදා තිබෙනවා. පියා දැන් කියනවා: ඒ සෑම දෙයක්ම දැන් ඔබගේ බුද්ධියෙන් ඉවත් කර දමන්න. දැන් මට සවන් දෙන්න. බුද්ධිය තුළ සැක තිබෙනා අය විනාශය වෙත ගමන් කරනවා. දැන් මා විශ්වාස කරන්න. විශ්වාසයෙන් යුතු වූ බුද්ධියක් ජයග්‍රහණය ලබනු ඇත. ඔබ ජයග්‍රහණයේ මල් දාමයෙහි

කොටස්කරුවෙක් බවට පත් වනු ඇත. මාලය පිළිබඳ වූ රහස්‍යත් ඔබට විස්තර කර දී තිබෙනවා. ජයග්‍රහණයේ මල්දාමය නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ හොඳ සේවයක් කරනා අයගෙනි. රුද්‍රාගේ මල් දාමයෙහි හොඳම සේවයක් කරනා අයට ඉහළින්ම තබා තිබෙනවා. පසුව ඔවුන් විෂ්ණුගේ මල්දාමයෙහිත් ඉහළින්ම ඉන්නවා. එය සිදුවන්නේ අනුපිළිවෙලක් ඇතිවයි. ප්‍රථමයෙන්ම එහි 108ක් සිටිනා අතර, පසුව ඊට 16,000 ක් වශයෙන් එක්වීමක් සිදු වෙනවා. ස්වර්ණම සහ රිදී යුග වල ඉන්නේ කුමර කුමරියන් 108ක් පමණක් නොවේ. ව්‍යාප්ත වීම සිදුවන විට මාලයන් විශාල වෙනවා. පුරවැසියන්ගේ ප්‍රමාණය වර්ධනය වන විට, අභිචාර්යයන්ගේ කුමර කුමරියන්ගේ සංඛ්‍යාවත් වැඩි වෙනවා. පියා කියනවා: ඔබට කිසිම දෙයක් වැටහෙන්නේ නැතිනම්, අහන්න. ඔහෝ, මගේ ආදරණීය දරුවනි, මා දැන ගැනීමෙන් ඔබට මුළු ලෝක වෘක්ෂයම දැනගත හැකි වෙනවා. මෙම වෘක්ෂය (ගස) මහළු වන්නේම නැහැ. හක්ති මාර්ගය ඇරඹෙන්නේ කවදාද යන්න ගැන ඔබ දන්නවා. මෙය කල්ප වෘක්ෂයයි. ඊට යටින් කාමිධේනු අසුන්ගෙන සිටිනවා. ඇයට අභිචාර්යයන්ගේ පියෙක් සිටිය යුතුයි. දැන් ඔබ ගස යට අසුන්ගෙන සිටිනා අතර පසුව ඔබගේ අළුත් වෘක්ෂය ඇරඹෙනු ඇත. පුරවැසියන් සිය දහස් ගණනක් නිර්මාණය වෙමින් පවතින අතර ඔවුන් තව දුරටත් නිර්මාණය වනවා. කොහොමනමුත්, රජ කෙනෙක් බවට පත් වීම තරමක් අපහසුයි. මෙහිදීත්, සාමාන්‍ය හොඳ අය තමයි ඉදිරියටම යන්නේ. බාබා කියනවා: මා දිළිඳුන්ගේ නායකයායි. දන් දෙන්නේ දුප්පතුන්ටයි. මා පැමිණ පාපාණයක් බදු වූ බුද්ධි වලට, කුදු ගැසුණු හා පාපකාරී ජීවයන්ට ආශීර්වාද කරනවා. ඔබ ගිහින සන්‍යාසිත්ව පවා දැනුම දෙනවා. බ්‍රහ්මීන් කෙනෙක් බවට පත් නොවී කිසිම කෙනෙක්ට දේවතාවෙක් විය නොහැකියි. දේවතා වංශයේ සිටි අය බ්‍රහ්මීන් වංශයට පැමිණියා. ඔවුන්ට නැවතත් දේවතා වංශයට ගිය හැක්කේ එවිට පමණයි. සෑම කෙනෙක්ම මෙසේ ගායනා කරනවා: 'මව හා පියා ඔබයි' නමුත් ඔබ ප්‍රායෝගික ලෙසම මෙම සබඳතාවය අත්දකිනවා. මෙය තමයි බ්‍රහ්මීන්වරුන්ගේ අළුත් නිර්මාණය වන්නේ. උසස්ම මුදුන් මල්කඩ බ්‍රහ්මීන්වරුන්ය. දෙවියන්, උසස්ම උසස් තැනැත්තා. පසුව දේවතා සමාජය ආදී වශයෙන් තිබෙනවා. එමනිසා, තමන් දෙවියන්ගේ මුණුපුරන්, ප්‍රජාපිතෘගේ දරුවන් වීම පිළිබඳව සැහෙන කල්මත්තාවයක් තිබිය යුතුයි. දෙවියන්ගේ දරුවන් සෑම විටම උද්යෝගයෙන් සිටිය යුතුයි. ඔබ කිසිම විටෙක හඬන්න වැළපෙන්න එපා. මෙහිදී, තමාව බුහුණ කුමරෙක් හෝ කුමරියක් ලෙස හඳුන්වා ගන්නා බොහෝ දෙනා අඬනවා. විශේෂයෙන්ම කුමාරීන්. පිරිමි අය අඬන්නේ නැහැ. අඬන අය පියාගේ නාමයට නිග්‍රහ කරනවා. ඔවුන්ට පෙනෙන්නේ මායාගේ වහළුන් ලෙසයි. ඔවුන් ශිව බාබාට අයිති අය ලෙස පෙනෙන්නේ නැහැ. ඇතුළාන්තයෙන්, බාබා සෑම දෙයක්ම වටහා ගන්නවා. නමුත් පිටස්තරින් ඔහු කිසිම දෙයක් පෙන්වන්නේ නැහැ. එසේ නැතහොත්, ඔවුන් තවත් වැටෙනවා. බාබා කියනවා: තමාවම රුකබලා ගන්න. සත්ගුරුට නිග්‍රහ කරනා අයට කිසිම ලෙසකින් උසස් තත්ත්වයක් හිමිකර ගත නොහැකියි. තමාට කිසිම ලෙසකින් රාජ්‍යයේ සිහසුන හිමි නොවන බව ඔවුන් වටහා ගත යුතුයි. ඔබ සෑම විටම උද්යෝගිමත්ව සිටිය යුතුයි. මෙහිදී ඔබ උද්යෝගිමත්ව සිටියහොත් පමණයි, උපන් 21ක් පුරාවටමත් එසේ සිටිය හැකි වන්නේ. කතාවක් පැවැත්වීම මහ ලොකු දෙයක් නොවෙයි. එය ඉතාමත් පහසු දෙයක්. ඔබ ක්‍රිස්ණා වැනි තත්ත්වයට පත් විය යුතුයි. ඉතින්, දැන් නිරන්තරයෙන්ම උද්යෝගිමත්ව සිටිමින්, නිරන්තරයෙන්ම ඔබගේ මුඛයෙන් දැනුමේ මිණිමුතු පිටවීමට ඉඩ හරින්න. ජීවයක් වන මම, ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයෙන්, ධනය ලබා සිටිමි. ජීවය වන මා විසින් ධාරණය කරගෙන ඇති ඔහුම දෙයක්, මගේ මුඛයෙන් මම බෙදා හරින්නෙමි. ශරීරයක් ණයට ගෙන දිගින් දිගටම දන් දෙන්නා වැනි වූ බාබාගේ තත්ත්වය වැනි තත්ත්වයට ඔබත් පත් විය යුතුයි. පිටස්තර ලෙස බාබා කෙනෙක්ට ආදරය දුන්නත්, ඔහුගේ හැසිරීම කුමනාකාරද කියනොත්, ඔහු තම තමට නිග්‍රහ කරනා බව දකිනා අතර, එමනිසා, ඔහුට උසස් තත්ත්වයක් හිමිකර ගැනීමට නොහැකි වන බවත් තම හඳවන ඇතුලින් බාබා දන්නවා. බාබාට නොයෙකුත් චෝදනා ලැබෙනවා: මොහු දෙවියන්ගේ (සත්‍යයේ) දරුවෙක්. ඉතින් ඇයි ඔහු හෝ ඇය අඬන්නේ? මෙහිදී, දෙවියන්ගේ ගෞරවය නැති වී යනවා. එහෙම නේද? සමහරු අඬනවා. රණ්ඩු කරනවා. ඒ වගේම අපිරිසිදු ආහාර ගන්නවා. දේවතාවන් ඇඬුවා නම්, ඒක වෙනම කතාවක්, නමුත් මෙහිදී ඔබ ඍජුවම දෙවියන්ගේ දරුවන් වෙනවා. ඉතින් ඔබගේ දෙවියන කුමක් වෙයිද? පියාගේ ගෞරවය නැතිවන ආකාරයේ කිසිම වැරදි ක්‍රියාවක් ඔබ අතින් සිදු නොවිය යුතුයි. සෑම කරුණකදීම ඔබ සැලකිලිමත් විය යුතුයි. දෙවියන් ඔබට උගන්වනවා. මේ කාලයේ මිනිසුන් සිටිනා ගණනටම වාගේ අදහස් විවේචන බොහොමයක් තිබෙනවා. මිනිසුන් දෙදෙනෙකුගේ අදහස් එකම නැහැ. පියා විස්තර කරනවා: ඔබ මෙහි අසුන්ගෙන සිටින්නේ ඔබගේ උසස්ම උසස් වූ වාසනාව නිර්මාණය කර ගැනීම උදෙසාය. දෙවියන් හැර වෙන කිසිම කෙනෙක්ට ඔබගේ වාසනාව උතුම් කළ නොහැකියි. ස්වර්ණමය යුග ලෝකයේ ආරම්භයේදීම ලක්ෂ්මි හා නාරායන් ඉන්නවා. එය නිර්මාණය කරන්නේ දෙවියන් පමණයි. ඔහු ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ට එම රාජ්‍යය ලබා දුන්නේ කෙසේද? රජ, රාජ්‍ය හා පුරවැසියන් නිර්මාණය වූයේ කෙසේද යන්න ගැන කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ. බාබා විස්තර කරනවා: වක්‍රයේ සංගම් යුගයේදී මා මෙහි පැමිණ, ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනවා. බාබා කියනවා: මා ඔබට රාජ්‍යය නම් වූ නිලකය ලබා දෙනවා. දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවා, වන මම, එම රාජ්‍යයේ නිලකය ලබා නොදුන්නොත්, එය දෙන්නේ කවුද? කතාවක් තියෙනවා: තුල්සිදාස් සුදු හඳුන් මැද්දා... එය මෙම කාලයටත් අදාළ වනවා. ඇත්තෙන්ම රාමා යනු ශිව බාබායි. මෙහි සුදු හඳුන් මැද්දක් ඇත්තේ නැහැ. ඇතුළාන්තයෙන්, පියාවන් උරුමයන් ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තබා ගන්න. මායාගේ දේශය අමතක කර දමන්න. එහි සැහෙන දුක් කන්දරාවක් තිබෙනවා. මෙය සොහොන් බිමක්. ඒ මිහිරි වූ බාබාවත්, මිහිරි වූ සතුටින් පිරි දේශයක් සිහිපත් කරන්න. මෙම ලෝකය දැන් අවසන් වීමටයි තිබෙන්නේ. විදේශයන්හි, බෝම්බ හෙලන අතර එවිට සියලු ගොඩනැගිලි බිඳී යනවා. සෑම කෙනෙක්ම මිය යා යුතුයි. සියලු කුණු කන්දල් (පාප) විනාශ වී යා යුතුයි. දේවතාවන් ජරාවේ ඉන්නේ නැහැ. මිනිස්සු ලක්ෂ්මිට ආරාධනා කරනා විට, ඔවුන් සෑම දෙයක්ම පවිත්‍ර කරනවා. ලක්ෂ්මි හා නාරායන් මෙහි පැමිණීමට සිටිනා විට මුළු ලෝකයම පවිත්‍ර වන

අතර අනෙක් සියලුම හැම අවසන් වෙනවා. පසුව දේවතාවන් මෙහි එනවා. ඔවුන් පැමිණ තම මාලිගාවන් තනා ගන්නවා. එවිට බොම්බාස එතරම් විශාල නැහැ. එය පුංචි ගම්මානයක් පමණයි. දැන් එහි තරම බලන්න. එය එහි තිබුණු තත්ත්වයටම පත් වන අතර, වෙන කිසිම හැමියක් ඉතිරි නොවනු ඇත. ස්වර්ණමය යුගයේදී ලුණු වතුර අද්දර කිසිම ගම්මානයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒවා තිබුණේ මිහිරි වූ ගංගා අසබඩයි. පසුව, කෙමෙන් කෙමෙන් ව්‍යාප්ත වීම සිදුවෙනවා. මදුරාසිය ආදිය තිබුණේ නැහැ. එහිදී, ඔවුන් ජීවත් වූයේ වෘන්දාවනයේ හා ගෝකුල්හි ගංගා අසබඩයි. පාරාදිසයේ මාලිගා පෙන්නුම් කර තිබෙන්නේ එහියි. තමා මෙහි පැමිණ සිටින්නේ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් බවට පත් වීම සඳහා බව ඔබ දන්නවා. නිකම්ම, මනුෂ්‍යයින් දේවතාවන් බවට කියා කියන්න එපා. එහි දේවතාවන්ගේ සම්පූර්ණ රාජ්‍යයක් තිබෙනවා. අප පැමිණ සිටින්නේ රාජ්‍යය හිමිකර ගැනීමටයි. මෙය හඳුන්වන්නේ රාජයෝගා ලෙසයි. මෙය පුරවැසියන් බවට පත්වීම සඳහා තිබෙනා යෝගා නොවෙයි. අපි උත්සාහ දරා පියාගෙන් සූර්ය වංශයේ රාජ්‍යය හිමිකර ගන්නෙමු. සෑම දිනකම දරුවන්ගෙන් මෙසේ අසන්න: අද ඔබ කුමන හෝ වැරද්දක් කළාද? ඔබ කාට හෝ දුකක් දුන්නාද? ඔබ කුමන හෝ අකටයුත්තක් කළාද? පුංචි සේවයක් කර වෙහෙසට පත්වන්න එපා. ඔවුන් දවස පුරාම කුමක් කළේද යන්න ගැන ඔබ විමසා බැලිය යුතුයි. ශිව බාබාගෙන් කිසිම දෙයක් සැහවිය නොහැකියි. කිසිම කෙනෙක් බලා ඉන්නේ නැතැයි සිතන්න එපා. ශිව බාබා සෑම දෙයක්ම ඉක්මණින්ම දැන ගන්නවා. ඔවුන් කිසිම හේතුවක් නැතිව තමාවම විනාශ කර ගන්නවා. ඔබ සත්‍ය කතා කළ යුතුයි. ස්වර්ණමය යුගයේ දිගින් දිගටම ඔබට නැටිය හැක්කේ එවිට පමණයි. සත්‍යවාදී අය නටනවා. ඔබ ඉතාමත් උද්යෝගී විය යුතුයි. සතුටින් සිටිය යුතුයි. ස්වාමිපුරුෂයා හා භාර්යාව දෙස මඳක් බලන්න: ඔහුගේ හෝ ඇයගේ අතේ දිව්‍යලෝක අධිකාරීත්වය නම් වාසනාව තිබිය හැකියි, සමහර විට අනෙක් කෙනාට නැහැ. සමහරුන්ට දෙදෙනාම මෙම දැනුමේ යාගයට ගොස් එකටම අසුන්ගෙන සිටීමේ වාසනාව තිබෙනවා. ජගදම්බා මාතාවගේ ජීවිත කතාව ගැන දැරුවන් දන්නවා. වෙන කිසිම කෙනෙක් උපන් 84 ගැන විශ්වාස නොකරනු ඇත. ඔවුන් ඇයට අත් බොහොමයක් තිබෙනා අයුරින් පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. ඉතින් ඇය උපන් විපත් නොගන්නා දේවතාවියක් යැයි මිනිසුන් සිතනවා. කොහොමනමුත්, පිළිරුව නම් මනුෂ්‍යයෙකුගේ පිළිරුවකි. කිසිම කෙනෙක්ට අත් බොහොමයක් තිබිය නොහැකියි. ඔවුන් ගෘහ ජීවිත මාර්ගය පෙන්වීම සඳහා විෂ්ණුවන් අත් හතරකින් යුතුව පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. මෙහි, මිනිසුන්ට තිබෙන්නේ අත් දෙකක් පමණයි. ඒ වගේම මිනිස්සු නාරායන් අත් හතරකින්, ලක්ෂ්මි අත් දෙකකින් පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. සමහර තැන්වල, ලක්ෂ්මීවන් අත් හතරකින් යුතුව පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. ඒ වගේම නාරායන් අවලස්සන ලෙසත්, ලක්ෂ්මි ලස්සනටත් ඔවුන් පෙන්නුම් කරනවා. ඊට හේතුව කුමක්ද යන්න ගැන ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඒ අලංකාර ලෙස සිටි දේවතාවන්ගේ ජීව ඔවුන් තඹ යුගයේදී රාගය නම් වූ ගින්නෙහි අසුන්ගත් විට අවලස්සන වූ බව ඔබ දැන් දන්නවා. පසුව පියා පැමිණ ඔවුන්ට අවලස්සන බවින් මුදා අලංකාර කරනවා. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්දයනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඒ මිහිරි වූ බාබාත් මිහිරි වූ සතුටේ දේශයන් සිහිපත් කරන්න. ඔබගේ බුද්ධියෙන් මේ මාසාගේ දේශය ඉවත් කර දමන්න.
2. සේවය නිසා කිසිම විටෙක වෙහෙසට පත් වන්න එපා. ජයග්‍රහණයේ මාලයේ කොටස්කරුවෙක් බවට පත් වීම උදෙසා, වෙහෙස නොබලා සේවය කරන්න. ශිව බාබා සමඟ අවංක වන්න. සත්‍යවාදී වන්න. කිසිම වරදක් කරන්න එපා. කිසිම කෙනෙක්ට දුක් දෙන්න එපා.

වරදානස: ඔබ මිලියන ගණනක් අතුරින් උසස් ජීවත්ම සත්තාවක් වී සලඹයකු සේ ගිණිදැල්ලට ජීවිතය පුද දෙන්න.
ඔබ මුළු ලෝකයේම මිලියන ගණනකින් අතලොස්සක් වන අතර එම උසස් අය අතලොස්සෙකුත් සුළු පිරිසකි. ඔබ පසුගිය වකුසේ උසස් ජීවත්ම සත්තාවන් සේ සිටි අයම බව අත්දැකීමෙන් දැන, මහා දෑල්ල වන පරම පියාට කැප වෙයි. ඔබ, වටේ කැරකෙමින් නොසිට සලඹයකු සේ ඊට කැප වෙයි. කෙනෙක් කැප වීම යනු මරණයයි. ඉතින් ඔබ සලඹයින් සේ ඔබේ මරණය දක්වා පිවිටෙනවා නේද? දැවීම යනු පරම පියාට අයිති වීමයි, දැවීම යනු පූර්ණ පරිවර්ථනයයි.

පාඨය: සංගම් යුගයේ විශේෂත්වය වූ කලි බාබා මුණගැසීමෙන් සියලු බල ලබා ගැනීමයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***